Jacobus <de Voragine>: [Legenda aurea] Legenda sanctorum seu Historia longobardica
[Köln: Ludwig von Renchen], [ca. 1486] Seite 437

informationē. Celū ꝑ iugem contemplati-
onem. Lya ꝑ assiduam oꝑationem. Cecita
te carens ꝑ sapientie splendorē: Fuit ⁊ ce-
lū populi: q2 in ipsam tanq̄ȝ in celū spūale
ꝑꝑl's ad imitandū intuet̄. solem ⁊ lunam ⁊
stellas. i. sapīe ꝑspicacitatem: fidei magna
nimitatē ⁊ virtutū varietatem. Vel d2 lili
um q2 habuit candorē mūdicie: virorē cō-
sciencie: odorē bone fame. Vel d2 celū. q2
sicut dicit Isid. Celum phī volubile ⁊ ro
tundū ⁊ ardēs esse dixerūt. Sic ⁊ ipsa fu-
it volubilis per oꝑationem solicitam. rotū
da per ꝑseuerantiam. ardens ꝑ caritatē suc
censam.

De sancta Cecilia.

Cecilia virgo pre
clarissima ex nobili romanorū ge
nere exorta ⁊ ab ipsis cunabulis in fide xp̄i
nutrita. absconditū semꝑ euangeliū xp̄i ge
rebat in pectore. ⁊ nō dieb9 neq̄ȝ noctibus
a colloquijs diuinis ⁊ oratione cessabat. suā
q̄ȝ virginitatem cōseruari a domīo exorabat.
Cum āt cuidam iuueni noīe Valeriāo de
sponsata fuisset ⁊ dies nuptiaruȝ instituta
esset: illa subtus ad carnem cilicio erat īdu
ta. ⁊ desuꝑ deauratis vestibus tegebat̄. ⁊
cantantibus organis illa in corde suo soli
dño cui adhesit cantabat dicens. Fiat cor
meū domine ⁊ corpus meū immaculatuȝ
vt non ꝯfundar. Et biduanis ac triduanis
ieiunijs orans ꝯmendabat se domīo queȝ
timebat. Venit āt nox in qua suscepit vna
cum sponso suo cubiculi secreta silentia. ⁊
ita eum alloquit̄. O dulcissime atq̄ȝ amā
tissime iuuenis: est misteriū quod tibi con-
fitear. si modo tu iuratus asseras tota te il
lud obseruantia custodire. Jurauit Vale-
rianus se illud nulla necessitate detegere.
nulla prodere ratione. Tunc illa ait Ange
lum dei habeo amatorē: qui nimio zelo cu-
stodit corpus meū. hic vel si leuiter sense-
rit ꝙ tu me polluto amore attingas statim
feriet te. ⁊ amittes florem tue gratissīe iu-
uentutis. Si autem cognouerit ꝙ me sin-
cero amore diligas: ita quoq̄ȝ diliget te si
cut ⁊ me. ⁊ ostendet tibi grām suam. Tūc
Valerianus nutu dei correptus ait. Si vis
vt credam tibi ipm angelum mihi ostēde
⁊ si vere ꝓbauero ꝙ angelus sit faciā quod
hortaris. Si āt virum aliū diligis: te ⁊ il
lum gladio feriam. Cui cecilia. Si in deū
verū credideris ⁊ te baptizari ꝑmiseris ip
sum videre valebis. Vade ergo in terciuȝ
miliariū ab vrbe via que apia nūcupatur.
⁊ pauꝑibus quos illuc inuenies dices Ce
cilia me misit ad vos vt mihi ostēdatis san
ctum Vrbanū. q̄m ad ipm habeo secreta
mandata que ꝑferam. Hūc dū tu videris:
indica ei omnia verba mea. ⁊ postq̄ȝ ab eo
purificatus fueris ⁊ redieris. angelū ipsuȝ
videbis. Tūc Valerianus ꝑrexit ⁊ fm sig
na que acceperat sanctū Vrbanū epm itra
sepulchra martirū latitantem inuenit. Cū-
q̄ȝ ei omnia verba cecilie dixisset ille man9
ad celum expandēs cū lacrimis ait. Domi
ne ihū xp̄e seminator casti consilij: suscipe
seminū fructus quos in cecilia seminasti.
Domīe ihū xp̄e pastor bone Cecilia famu-
la tua quasi apis tibi argumentosa deseruit
Nam sponsū quē quasi leonē ferocem acce
pit: ad te quasi agnū mansuetissimū destīa
uit. Et ecce subito apparuit senex quidā ni
ueis vestibus indutus tenens librum au-
reis litteris scriptum. Quam videns Va
lerianus pre nimio timore quasi mortuus
cecidit. ⁊ a sene leuatus sic legit. Vnus de
us. vna fides. vnum baptisma. Vnus de
us et pater omnium: qui super omnes et ꝑ
omnia ⁊ in omnibus nobis. Cumq̄ȝ hoc
legisset dixit ei senior Credis ita esse an ad
huc dubitas. Tunc ille exclamauit dicēs
Non est aliud quod verius credi possit sub
celo. Statimq̄ȝ illo disparente Valeria-
nus a sancto Vrbano sacrum baptisma sus
cepit. Et rediens Ceciliam cum angelo lo
quentem in cubiculo inuenit. Angelus au
tem coronas duas ex rosis et lilijs in ma-
nu habebat. ⁊ vnam cecilie ⁊ alteram Va

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-146/0436
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG